ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ στον ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗ ΤΑΣΟ ΘΕΟΦΙΛΟΥ

ΔΕΥΤ. 21/11/2016 – 9 π.μ. Εφετείο (οδ. Λουκάρεως)

Σύντομο ιστορικό

Τον Αύγουστο του 2012 πραγματοποιείται ληστεία στην alpha bank της Πάρου. Ένας ταξιτζής σκοτώνεται μετά από συμπλοκή με τους «δράστες», καθώς επιχείρησε να τους σταματήσει. Για ημέρες τα μέσα μαζικής εξαπάτησης παίζουν το θέμα πρώτη είδηση, δημιουργώντας με μπόλικο κιτρινισμό διάφορα ευφάνταστα σενάρια περί «επικίνδυνων δολοφόνων» ληστών που είναι σίγουρα ή «μετανάστες» ή «τρομοκράτες».

Εντέλει, η δεύτερη εκδοχή επιβεβαιώνεται, ώ, του θαύματος..., με τον «αδιαμφισβήτητο» και κλασικό πλέον τρόπο... του ανώνυμου τηλεφωνήματος στην αντιτρομοκρατική υπηρεσία. Ένα άγνωστο νούμερο, από έναν άγνωστο «επιθεωρητή Κλουζό» λύνει όλη την υπόθεση δίνοντας τις εξής πληροφορίες: «κάποιος Τάσος από Καλαμαριά συμμετείχε στη ληστεία της Πάρου». Μέσα σε ελάχιστο χρόνο τα τσακάλια της εν λόγω υπηρεσίας έχουν βρει στον Κεραμεικό τον αναρχικό κομμουνιστή Τάσο Θεοφίλου και τον έχουν συλλάβει. Επιπλέον, μέσα σε λίγες ώρες ταυτοποιούν υποτίθεται και το dna του με το αντίστοιχο που βρέθηκε σε καπέλο που έπεσε από τους ληστές! Και για να δέσει το γλυκό το πασπαλίζουν και με ολίγον από ανταρτικό πόλης, μέλος της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς (ΣΠΦ), λένε, ο συλληφθείς. Πανηγυρίζουν τα ανθρωποφαγικά μμε, «θα περάσεις τη ζωή σου στη φυλακή» διαμηνύει ευθέως στον σύντροφό μας πριν καν δικαστεί η αστυνομία και με συνοπτικές διαδικασίες εισαγγελέας και ανακριτής τον προφυλακίζουν.

Ο Τάσος Θεοφίλου αρνήθηκε από την πρώτη στιγμή όλες τις κατηγορίες που του αποδίδονται. Δηλώνει αναρχικός κομμουνιστής και ως εκ τούτου πολιτικός και ταξικός αντίπαλος του κράτους και του κεφαλαίου, πολέμιος της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης και των κάθε λογής ανισοτήτων.

« Εγώ με τη σειρά μου δέδω να τονίσω ότι όπως και στο πρωτόδικο έτσι και στο εφετείο δεν θα δηλώσω αθώος και δεν θα παρακαλέσω κανένα δικαστή να με πιστέψει. Δεν είμαι αθώος. Στον ταξικό πόλεμο επέλεξα πλευρά με τους αδικημένους και τους καταπιεσμένους, με τους αποκλεισμένους και τους κυνηγημένους, με τους έγκλους και τους κοπασμένους. Οργανώθηκα πολιτικά στον αναρχικό χώρο με το μεγαλεπήβολο πράγματι στόχο να πλήξω τις κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές δομές του κεφαλαίου και του κράτους του. Όμως αρνήθηκα, αρνούμαι και θα αρνηθώ ξανά τις πράξεις που μου καταλογίζουν. Δεν υπήρξα ποτέ μέλος της ΣΠΦ, δεν συμμετείχα στη συγκεκριμένη ληστεία και προπαντός δεν σκότωσα και δεν θα μπορούσα να σκοτώσω για οποιονδήποτε λόγο και υπό οποιεσδήποτε συνθήκες έναν άοπλο πολίτη».

από κείμενο του Τάσου Θεοφίλου

Δεν τρώμε κουτόχορτο !

[αποδόμηση των αντι-τρομοκρατικών σεναρίων]

Η χρήση των ανώνυμων τηλεφωνημάτων ως στοιχείου ενοχοποίησης και σε κάποιες περιπτώσεις καταδίκης, υιοθετείται κατά κόρον τα τελευταία χρόνια εναντίον των πολιτικών αντιπάλων του καθεστώτος. Προκειμένου να καλυφθεί είτε η παντελής έλλειψη άλλων ενδείξεων είτε οι «δημοκρατικές» μέθοδοι παγίδευσης αγωνιστών, η επίκληση του «ανώνυμου» τηλεφωνήματος -όσο γελοίο και πασιφανές ψεύδος κι αν είναι- γίνεται πάντα αποδεκτή από την κατά τα άλλα τυφλή δικαιοσύνη.

Η χρήση του dna ως πασπαρτού ενοχής και καταδίκης, έχει επίσης υιοθετηθεί τα τελευταία χρόνια, με την ΕΛ.ΑΣ. να καυχιέται για τον εκσυγχρονισμό της σύμφωνα με τα αμερικανικά και ευρωπαϊκά εγκληματολογικά πρότυπα. Ένα στοιχείο, η επιστημονικοφάνεια του οποίου από τη μία και από την άλλη η παντελής και εσκεμμένη άγνοια δικαστικών, το καθιστούν αδιάσειστο ή όπως γράφεται στις αστυνομικές εκθέσεις «πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας». Οι διαδικασίες ταυτοποίησης εδώ και χρόνια αμφισβητούνται έντονα από τους σχετικούς επιστήμονες παγκοσμίως, ενώ ειδικότερα οι εν λόγω διαδικασίες στα εργαστήρια της ΕΛ.ΑΣ. δεν είναι προσβάσιμες και άρα ελέγξιμες από κανέναν... Στην περίπτωση Θεοφίλου, το περίφημο καπέλο είναι ένα καπέλο φάντασμα, που κάποιοι το βλέπουν και κάποιοι όχι στη σκηνή έξω από την τράπεζα, που ξαφνικά μετά από 1-2 μέρες εμφανίζεται στο Α.Τ. της Πάρου αλλά κανείς δεν το μάζεψε από το τόπο της συμπλοκής, που με άγνωστο τρόπο και υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες στη συνέχεια βρίσκεται στα εγκληματολογικά της Αθήνας. Εντούτοις, στη δίκη έγινε αποδεκτό από την κατά τα άλλα τυφλή δικαιοσύνη.

Όσο για την κατηγορία συμμετοχής στη ΣΠΦ: οι φιλικές και συντροφικές σχέσεις του Τ.Θεοφίλου με τον αναρχικό Κώστα Σακκά, που έχει επίσης κατηγορηθεί (και αθωωθεί στη συνέχεια) για την ίδια οργάνωση. Η ποινικοποίηση των φιλικών, συντροφικών ακόμα και των συγγενικών σχέσεων των συντρόφων μας έχει ξεκάθαρο στόχο την προσπάθεια τρομοκράτησης, αποστασιοποίησης και εντέλει απομόνωσης από το πολιτικό τους περιβάλλον. Μάλιστα, αξιωματικός της αντιτρομοκρατικής έφτασε στο σημείο να καταθέσει ξεδιάντροπα ως στοιχείο στη δίκη ότι οι δυο τους έτρωγαν μαζί σουβλάκια, διευκρινίζοντας όμως από την άλλη ως προς την ουσία της υπόθεσης ότι ο ίδιος δεν ισχυρίζεται ότι ο Θεοφίλου συμμετείχε στη ληστεία της Πάρου.

Μοναδικό αληθινό «στοιχείο» είναι η πολιτική ταυτότητα του Τ. Θεοφίλου, την οποία υπερασπίστηκε από την πρώτη στιγμή. Δεν αρνήθηκε ποτέ ότι μάχεται εναντίον του κράτους και του κεφαλαίου, εννατίον όλων όσων μετέπειτα τον κατηγόρησαν. Δεν αρνήθηκε ότι ανήκει στον κόσμο του αγώνα, με τους μετανάστες που σκοτώνονται στα σύνορα, με τις οροθετικές που εκείνη την περίοδο διαπομπεύτηκαν, με τους όλους τους εκμεταλλευόμενους, με εκείνους που αγωνίζονται για την ανατροπή του συστήματος και παλεύουν για μια αταξική κοινωνία.

Μια δίκη αδέκαστης πολιτικής σκοπιμότητας

Το παραπάνω «στοιχείο», λοιπόν, είναι εκείνο που στην πραγματικότητα τον οδήγησε στο δικαστήριο για πρώτη φορά το 2014, όπου αθωώθηκε από την κατηγορία της συμμετοχής στη ΣΠΦ και καταδικάστηκε σε 25 χρόνια κάθειρξης για απλή συνέργεια σε δολοφονία. Μια δίκη παρωδία με εμφανή την προσωπική προκατάληψη δικαστών αλλά κυρίως την πολιτική σκοπιμότητα. Ο πρόεδρος χλεύαζε τους μάρτυρες υπεράσπισης, απειλούσε με συλλήψεις τους αλληλέγγυους συντρόφους του Τάσου που ήταν στην αίθουσα ενώ έφτασε στο σημείο να εμμείνει στο συγγραφικό έργο του Θεοφίλου ως ένδειξη ενοχής, νουάρ διηγήματα- μεταξύ άλλων- και με ιστορίες ληστειών. Η τράπεζα alpha bank εμφανίστηκε ως τιμητής της ανθρώπινης ζωής λες και δεν είναι πλέον πασιφανείς ο δολοφονικός ρόλος των τραπεζών γενικότερα και ειδικότερα στο σημερινό περιβάλλον κρίσης. Επιχείρησε μάλιστα -γεγονός που αποκαλύφθηκε στη δικαστική αίθουσα- να δασκαλέψει τους μάρτυρες υπαλλήλους της. Εντούτοις, ουδείς από όσους κατέθεσαν, αναγνώρισαν τον σύντροφο στη ληστεία.

Η αναγκαιότητα των εξουσιαστών να παρουσιάσουν τους αγωνιστές -είτε είναι μέλη είτε όχι σε ένοπλες οργανώσεις- ως στυγνούς δολοφόνους και αντικοινωνικά στοιχεία, φαίνεται πως δεν εξυπηρετήθηκε στο ακέραιο με την απόφαση του δικαστηρίου. Έτσι, ο εντεταλμένος εισαγγελέας Δράκος άσκησε «έφεση υπέρ του νόμου», και στις 21 Νοεμβρίου 2016 ο Τ.Θεοφίλου θα δικαστεί σε δεύτερο βαθμό μεν, αλλά κατηγορούμενος ξανά για όλες τις κατηγορίες, ακόμα και για εκείνες που το πρωτόδικο δικαστήριο τον είχε αθωώσει.

Ολόκληρη η υπόθεση του αναρχικού κομμουνιστή Τάσου Θεοφίλου, από τη σύλληψη ως το εφετείο του τις επόμενες ημέρες, πραγματοποιείται μέσα σε ένα περιβάλλον οικονομικής κρίσης, πολίτης κρίσης και εν μέρει απονομιμοποίησης των θεσμών. Η κοινωνική συναίνεση των προηγούμενων ετών είναι πλέον εξαιρετικά εύθραυστη, ενώ κατά καιρούς φαίνεται να έχει διαρραγεί, ανεξάρτητα από τις προσπάθειες της κυριαρχίας να την επανακτήσει. Οι «θυσίες» που απαιτούν κράτος και κεφάλαιο από τους υπηκόους τους, από όλους εμάς τους εκμεταλλευόμενους και τους καταπιεσμένους, προϋποθέτουν την απόλυτη απονέκρωση των κοινωνικών αντιστάσεων και των προταγμάτων τους πόσο μάλλον αυτό της κοινωνικής επανάστασης και της πλήρους ανατροπής του υπάρχοντος καθεστώτος.

Ο Τάσος Θεοφίλου αποτελεί -με τις επιλογές και τη δράση του εντός του αναρχικού- αντιεξουσιαστικού χώρου και ευρύτερα του ριζοσπαστικού κινήματος- οργανικό κομμάτι των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων και ως τέτοιο βρίσκεται στο στόχαστρο της κυριαρχίας. Η περίπτωσή του δεν είναι ούτε ξεχωριστή ούτε μοναδική. Πρόσφατα, ο αναρχικός Θοδωρής Σίψας απαλλάχθηκε -μετά από 6 χρόνια δικαστικής και όχι μόνο ομηρείας- από τις κατηγορίες πολλαπλών ανθρωποκτονιών στην τράπεζα της Marfin κατά τη διάρκεια των δυναμικών και έντονα συγκρουσιακών διαδηλώσεων την 5η Μάη του 2010, όταν οι 3 υπάλληλοι που έχασαν τη ζωή τους είχαν εξαναγκαστεί να εργαστούν σε ένα κτίριο που δεν πληρούσε κανένα μέτρο ασφαλείας.

Απέναντι στην επίθεση που δεχόμαστε και στην προσπάθεια συνολική υποτίμησης των ζωών μας, αντιτάσσουμε την αυτοοργάνωση των από τα κάτω, δημιουργούμε εστίες αντίστασης και αγωνιζόμαστε με συλλογικούς, αντιιεραρχικούς και οριζόντιους όρους για την αταξική κοινωνία, για την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό. Κομμάτι του αγώνα μας αποτελεί και η αλληλεγγύη μας στον αιχμάλωτο σύντροφό μας Τάσο Θεοφίλου. Θα βρεθούμε δίπλα του και σε αυτή τη μάχη -δικαστική και πρωτίστως πολιτική- που ξεκινά τη Δευτέρα 21 Νοεμβρίου 2016.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΜΑΣ ΤΑΣΟ ΘΕΟΦΙΛΟΥ

- ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ -

αναρχικοί και κομμουνιστές
από τις γειτονιές της Κυψέλης και του Γκύζη

επικοινωνία : sak-kg.espivblog.net, sak-kg@espiv.net